DOI: https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2026.08(208).27

Смолякова І. Д.
кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри фізичного виховання та спорту
Національного університету
«Одеська політехніка», м. Одеса
https://orcid.org/ 0000-0002-8500-5817

ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У статті розглядається педагогічна майстерність як властивість особистості, заснована на єдності наукових знань та методичного мистецтва при провідному значенні професійно значущих мотивів діяльності.

Показано, що систематичне підвищення рівня професійної майстерності педагога – соціальна вимога, отже і особиста необхідність, це значить, що кожен вчитель повинен цікавитися найбільш ефективними варіантами роботи над поліпшенням своєї педагогічної діяльності. Необхідно наголосити, що ця майстерність має загальні психолого-педагогічні основи.

Зміст та особливості будь-якої професійної діяльності визначаються об'єктивними вимогами суспільства. Для вчителя фізичної культури вони виражені у меті фізичного виховання учнів – формування здорових, фізично досконалих, соціально активних. Досягнення мети здійснюється шляхом вирішення виховних, освітніх та оздоровчих завдань. Мета та завдання реалізуються через відповідну структуру діяльності вчителя.

Ключові слова: *педагогічна діяльність, педагог, учень, педагогічні вміння, педагогічні здібності, особисті якості.*

Smoliakova Iryna Foundations of professional skills of a physical education teacher.

Pedagogical skill isreviewed asproperty of the individual is based on unity of scientific knowledge and methodical art with professionally significant motives of activity as leading value.

It is demonstrated that the continuous enhancement of a teacher's professional competence is a social requirement—and, consequently, a personal necessity – meaning that every teacher should take an interest in the most effective ways to improve their pedagogical practice. It must be emphasized that this mastery rests on general psychological and pedagogical foundations.

The content and characteristics of any professional activity are determined by the objective requirements of society. For a physical education teacher, these are embodied in the goal of students' physical education: fostering individuals who are healthy, physically well-developed, and socially active. The goal is achieved by addressing educational, instructional, and health-promoting objectives. This goal and these objectives are realized through the corresponding structure of the teacher's activities.

Key words: *pedagogical activities, teacher, pupil, pedagogical skills, teaching abilities, personal qualities.*

Виклад основного матеріалу дослідження. У кожній діяльності можна умовно виділити підготовчий, виконавчий та контрольний етапи праці. Стосовно педагогічної роботи виділяють три її найважливіші сторони – пізнавальну (вивчення учнів, змісту та умов роботи), проектувальну (планування змісту навчання та виховання, діяльності учнів та своєї) та безпосередньо виконавську (виховання, навчання та оздоровлення учнів). Головними компонентами структури педагогічної діяльності прийнято вважати конструктивний, організаторський, комунікативний, дослідницький.

Конструктивна діяльність вчителя фізичної культури включає перспективне планування навчання та виховання, планування навчання та виховання на рік, планування на урок та у процесі уроку. Вона проявляється у вмілому проектуванні завдань фізичного виховання учнів на певний період, у відборі та змісті навчально-виховного матеріалу відповідно до цих завдань, у плануванні діяльності учнів та своєї.

Особливість конструктивної діяльності досвідченого вчителя полягає, перш за все, у перспективному плануванні. На його основі розробляються четвертні та поурочні плани. Конструктивна діяльність спрямована в першу чергу на проектування пізнавальної та рухової активності учнів, а планування змісту та структури навчального матеріалу, дій вчителя підпорядковується цьому завданню. Менш досвідчені педагоги більше уваги приділяють плануванню змісту навчально-виховного процесу, методів своєї роботи

Бувши основою для подальшої роботи, конструктивна діяльність вчителя приносить позитивні результати лише у поєднанні з організаторською. Вчитель має вміти організовувати різноманітні види самостійної діяльності учнів з метою глибокого та міцного засвоєння ними знань, умінь, навичок та виховання у них необхідних якостей особистості.

Організаторську діяльність прийнято вважати стрижневою та найважчою у педагогічній роботі. Роль організаторської діяльності вчителя особливо важлива у проведенні позакласної фізкультурно-масової роботи.

Організаторська робота полягає у реалізації проектів конструктивної діяльності та коригування її. Вона включає в себе організацію змісту навчально-виховного процесу, діяльності учнів та своєї поведінки. Наприклад, правильна подача навчального матеріалу на уроці полягає у постановці завдань, показі та поясненні фізичних вправ, наданні допомоги учням у їх виконанні. Управління учнями передбачає мобілізацію їх уваги, чітке виконання побудов та перешикувань, підготовку до рухової діяльності, відпрацювання окремих видів вправ, дозування фізичного навантаження. Свою поведінку вчитель будує, з необхідності, раціонально розподіляти увагу, вибирати відповідний тон

спілкування з учнями, контролювати свої дії. Хороша організація самостійної діяльності учнів, високий рівень самоорганізації – типова ознака досвідченості вчителя.

Комунікативна діяльність вчителя полягає у вмінні будувати взаємовідносини з учнями та колегами [1; 6]. Головна особливість учительської діяльності – специфіка об'єкта праці. Ним є особистість учня. Цей об'єкт одночасно виступає і в ролі діяльного суб'єкта. Тому успіх педагогічної роботи залежить не лише від вчителя, а й від учня, від їхніх взаємин. Багато труднощів і невдач виникають тоді, коли вчитель забуває, що урок – спільна праця дітей та педагога та успіх праці визначається насамперед їх взаємовідносинами. Встановлено, що і конструктивна та організаторська діяльність здійснюється успішно лише в тому випадку, якщо вчитель вміє встановлювати правильні взаємини зі школярами та колегами, якщо, плануючи уроки та свою діяльність, він враховує особливості учнів.

Праця вчителя немислима без елементів дослідницької, творчої діяльності. Вміння пізнати психологію вихованців та вміння творчо перебудовувати власну діяльність на основі самоосвіти та самовиховання визнається однією з основних умов для вдосконалення решти компонентів діяльності вчителя з метою підвищення педагогічної майстерності [1; 4].

Безумовно, всі перелічені компоненти педагогічної діяльності на практиці роботи фахівця перебувають у зв'язку й взаємозв'язку, але співвідношення їх значно різниться. У кожного щось переважає, кожен, маючи ту чи іншу неповторну межу, здатний яскравіше, повніше за інших розкрити, виявити себе в певній сфері діяльності. Вчителі, які мають високий рівень конструктивної діяльності, наприклад, не завжди достатньо володіють комунікативною та навпаки. Найкраще людина справляється з тими завданнями, у вирішенні яких спирається на найсильніші сторони своєї діяльності. Так формується індивідуальний стиль роботи вчителя, який є сукупністю загальних та індивідуальних способів роботи, що дозволяють фахівцеві максимально використовувати свої цінні якості та компенсувати недоліки [2; 5].

Мета та завдання фізичного виховання учнів, а також структура педагогічної діяльності зумовлює зміст знань, умінь та навичок вчителя фізичної культури. Знання вчителя, його ерудиція – одна з доданків педагогічної майстерності. Чим ширший обсяг знань вчителя, тим повноцінніше його вміння. Структуру знань вчителя фізичної культури складають суспільно-політичні, психолого-педагогічні, медико-біологічні та спеціальні знання. Загальна освіта визначає рівень культури педагога та служить інтелектуальною основою для якісного засвоєння професійних та спеціальних знань.

Суспільно-політичні знання складають теоретичну основу світогляду вчителя, методологічну базу для професійних та спеціальних знань.

Психолого-педагогічні знання визначають суть професійної підготовки вчителя. Вчителю фізичної культури частіше, ніж іншим працівникам школи, доводиться бувати у тісніших контактах із учнями, особливо у позаурочний час. І щоб керувати поведінкою учня, педагогу необхідно мати мистецтво проникнення у внутрішній світ дитини, розуміючи її, що неможливо без знання психології особистості. Видатний український педагог В. Сухомлинський наголошував, що **школа повинна починатися з учителя, який є психологом.**

Своєрідність об'єкта педагогічної діяльності – особистості учня у тому, що вона розвивається не у прямій залежності від педагогічних впливів, а по законам розвитку психіки. Тому шлях до вірних педагогічних засобів та методів значною мірою лежить через вивчення психіки. Значення її служить орієнтиром у відборі навчального матеріалу, методах навчання і виховання. Педагог повинен мати хорошу психологічну підготовку. Без гарного знання дитячої психології педагогічна майстерність просто неможлива. Вчителю фізичної культури треба бути досить ерудованим ще й у психології спорту. Хороше знання психології учнів є відмінною особливістю структури знань досвідченого вчителя.

Знання предметів медико-біологічного циклу – анатомії, біомеханіки, фізіології, гігієни, лікарського контролю та лікувальної фізкультури – становить специфічну особливість структури знань вчителя фізичної культури. Вони дозволяють йому грамотно впливати фізичними вправами на різні органи та системи організму учнів з урахуванням їх вікових та статевих особливостей, стану здоров'я та рівня підготовленості.

Спеціальні знання – теорії та методики фізичного виховання та спортивних дисциплін – також є необхідними. Але іноді у вчителя спостерігається деяке переважання теоретичних знань. Однак самі по собі знання ще не визначають педагогічної кваліфікації. Знання дієві лише в тому випадку, якщо вчитель вміє користуватися ними у практичній діяльності. Педагогічну майстерність необхідно розглядати як єдність наукових знань, умінь, насамперед професійних. Якість та рівень умінь багато в чому залежать від того, якою мірою вони спираються на вимоги наукової теорії. Знання свого предмета, психології дітей і відповідно вміле застосування їх у справі притаманні для досвідчених педагогів.

Зміст професійних умінь вчителя фізичної культури складають специфічні рухові та власне педагогічні вміння [5; 6; 7]. До перших належить володіння технікою фізичних вправ шкільної програми (як мінімум). Ці вміння можна зарахувати до так званої педагогічної техніки, за допомогою якої вчитель передає знання учням (показ вправ, страховка тощо.). Одним із важливих елементів педагогічної техніки є правильне, образне, виразне мовлення. Вчитель фізичної культури часто подає розпорядження, команди, накази. Сила їхнього впливу визначається не лише тим, що говорить педагог, а й тим, як він це каже.

У власне педагогічних вміннях синтезуються теоретичні знання та практичні дії. До власне педагогічних умінь вчителя фізичної культури належить уміння планувати фізичне виховання учнів, організовувати фізкультурну роботу з ними, налагоджувати ділові взаємини, аналізувати результати своєї праці з творчого вдосконалення наступної діяльності [2; 3]. Теоретичні знання та засновані ними педагогічні вміння – це головний об'єктивний зміст вчительської професії. Досвідчені вчителі не просто знають і вміють, вони мають мистецтво навчання та виховання. Мистецтво це

успішно формується і проявляється лише при достатньому розвитку у педагога професійно важливих якостей особистості.

З давніх-давен прогресивні діячі вважали визначальним фактором успіху в будь-якій роботі особисті якості фахівця. Вплив особистості вихователя на його учнів становить таку виховну силу, яку не можна нічим замінити. Особистість вчителя стає вирішальною силою ефективності педагогічної роботи. Кожному виду професійної діяльності має відповідати своя оптимальна структура особи спеціаліста. У процесі роботи вчителя структура його діяльності формує певні якості особистості, які до певної міри відображають цю структуру. Слід зазначити, що суттєвих відмінностей у структурі особистісних якостей вчителів фізичної культури та інших предметів немає.

Також успіхи у роботі пов'язують із здібностями. Під здібностями психологи розуміють такі якості особистості, які зумовлюють успішне виконання кількох чи одного виду діяльності [2]. Розрізняють загальні та спеціальні здібності. Успішність навчання у загальноосвітньому навчальному закладі та педагогічному навчальному закладі, як правило, служить показником рівня загальних здібностей вчителя. Але не всі відмінники навчання стають добрими вчителями, оскільки кожен вид людської діяльності потребує певних спеціальних здібностей, які перебувають у взаємозв'язку із загальними здібностями. Під педагогічними здібностями розуміється прояв загальних здібностей у педагогічній діяльності, якості особистості, що відповідають вимогам вчительської роботи, що дозволяють повністю опанувати нею і досягти високих результатів [7]. Отже, немає єдиної педагогічної здібності, а є низка якостей, поєднання яких і забезпечує успіх у роботі вчителя. У вчителів фізичної культури, що мають яскраво виражені педагогічні здібності, провідними якостями є специфічні спостережливість і уважність, багата уява, гнучкий розум і чітка мова, швидкість орієнтування та реагування, хороша координація рухів тощо.

Спостережливість потрібна для успіху у будь-якому виді діяльності. У педагогічній праці вона набуває відповідної йому спрямованості. Педагогічна спостережливість становить основу здібностей специфічного сприйняття, проникнення у внутрішній світ дитини; вона дає вчителю великий фактичний матеріал, що допомагає бути хорошим діагностом. Зі спостережливістю тісно пов'язана увага. Увага розглядається і як центр людської творчості: як прояв волі, вона мобілізує та організує свідомість людини [7]. Для вчителя фізичної культури спостережливість та увага мають виняткове значення ще й тому, що дозволяють запобігати можливій неорганізованості, падіння та травми учнів під час фізкультурних занять.

Уява вчителя сприяє розвитку педагогічної фантазії, прогнозування та передбачення. Особливості педагогічної уяви вчителя позначаються на характері всієї його навчально-виховної роботи: на проектуванні своєї діяльності, змісті уроку, доборі фактів, розподілі уваги між учнями класу тощо. Непередбачені обставини у процесі фізичного виховання учнів потребують високого розвитку уяви вчителя фізичної культури, без чого неможливо вчасно та правильно відреагувати на них.

У сукупності з професійними знаннями та вміннями, названі якості становлять матеріал, з якого формуються власне педагогічні здібності, що розвиваються в педагогічній діяльності, а тому і відповідні її структурним компонентам. Ось чому і розрізняють такі педагогічні здібності як дослідницькі, конструктивні, комунікативні та організаторські. Характеристики також збігаються з характеристиками структурних компонентів педагогічної діяльності.

У своїй практиці вчителі нерідко спираються не лише на педагогічні, а й на інші здібності – музичні, технічні, господарські та ін. При цьому, чим вищий рівень вираженості педагогічних здібностей, тим суттєвіше інші здібності допомагають основній роботі.

Різноманітність педагогічних та взаємозв'язок їх з іншими здібностями розширюють можливість компенсації відсутніх якостей та сприяють формуванню індивідуального стилю діяльності вчителя. Досвід показує, що не у кожного вчителя однаково розвинені всі педагогічні здібності. На практиці не рідко трапляється так, що одна-дві якості, найбільш яскраво проявляються, визначають майстерність педагога. Відсутні якості при відповідній роботі можуть бути або розвинені, або компенсовані.

Стійкий інтерес до фізичного виховання дітей, до своєї професії також є одним із головних компонентів у формуванні педагогічних здібностей, які значною мірою зумовлюють майстерність вчителя. У свою чергу, здібності можуть спрямовувати інтереси. Вони ніби підтримують та посилюють один одного. Співвідношення педагогічних інтересів і здібностей дедалі більше підкреслюють домінуюче значення інтересу вчителя.

Необхідно відзначити те, що інтерес, закоханість у свою професію народжується працею, бо коли мобілізуєш всі свої зусилля на роботу, вона починає подобатися. Працьовитість – інша найважливіша умова формування будь-яких здібностей та властивостей особистості.

Органічна єдність стійких інтересів і нахилів до професії з розвиненою здатністю до праці у цій галузі визначає сутність особистого покликання. Педагогічне покликання характеризується як найвищий рівень професійно-педагогічного інтересу, захопленості вчителя. Усвідомлюючи своє покликання, вчитель активніше працює над розвитком педагогічних здібностей. Любов до роботи і до школярів спонукає вчителя наполегливо опановувати свою майстерність, що стає провідним мотивом самовдосконалення. Саме ці якості особистості педагога прийнято вважати найбільш важко компенсованими.

Активною стороною формування здібностей є мотиви діяльності особистості. Саме вони становлять ядро особистості, яке спрямовує її активність. Отже, ключ до розуміння особистості та діяльності вчителя, у його мотиваційній сфері, в системі домінуючих мотивів [2, 3].

Мотив висловлює спрямованість активності особистості до тієї чи іншої діяльності. Іноді інтереси передують потребам та викликають їх. Наприклад, інтерес до фізичної культури може викликати у школяра нагальну потребу до щоденного виконання ранкової гігієнічної гімнастики. Така потреба надає більш дієвий вплив на свідомість людини, чим викликав її інтерес. Мотиви тісно пов'язані з цілями діяльності особистості. Мотив спонукає людину до постановки мети

та реалізується через неї. Слід розрізняти мотиви та цілі. Мотив – це те, заради чого здійснюється діяльність, на відміну від мети, на яку ця діяльність спрямована. Без мети мотив залишається потенційним, існуючим тільки у формі готовності до діяльності [2]. З іншого боку, мотиви розглядаються в єдності з цілями. Мета може стати мотивом, якщо істотно зачіпає інтереси людини, і бути більш значущою, ніж мотив, що спонукав її, наприклад, старшокласник, вступає на факультет фізичного виховання педагогічного університету під впливом безпосереднього інтересу до спорту. У процесі професійної освіти він усвідомлює суспільну значущість майбутньої спеціальності та продовжує інтенсивно працювати з метою стати педагогом.

Найтіснішим чином взаємодіє з іншими психічними процесами, і перш за все з пізнавальною діяльністю людини (сприйняттям, пам'яттю, мисленням, уявою), воля. Вона є найважливішою властивістю здібностей, що формуються. Морально-вольові якості можуть компенсувати відсутність інших якостей. Очевидним є зв'язок волі з емоціями людини. Захопленість та наполегливість як конкретні форми прояву емоцій та волі, можливо, те найголовніше, із чого починається вчитель.

Мотиви пронизують і інші основні структури освіти особистості – спрямованість і характер.

Спрямованість особистості сприймається як домінуючий мотив. Структура особистості визначається, перш за все, її спрямованістю. Без спрямованості до певного виду діяльності немає повноцінних здібностей. Стійка форма професійної спрямованості особистості вчителя визначає його педагогічну майстерність.

Спрямованість і воля як складні мотиваційні утворення особистості складають основу структури характеру людини [7]. Майстрів педагогічної праці відрізняє помірність та послідовність у пред'явленні вимог до учнів та надвимогливе ставлення до себе. Талановитих педагогів характеризує цілеспрямованість у роботі. Важливі для вчителя і такі риси характеру, як доброзичливість, чуйність, справедливість, строгість, принциповість, рішучість. Але своєрідність людини слід шукати не в окремих рисах характеру, а у складній взаємодії їх. Характер перебуває у тісному зв'язку зі здібностями.

Успіх педагогічної роботи визначається знаннями та вміннями, рівень яких значною мірою обумовлюється особистісними якостями вчителя. Особистість виражається, насамперед, у тому, які мотиви її діяльності. Професійно значущими мотивами вчителя фізичної культури є інтерес до фізичної культури та спорту, схильність до педагогічної праці в цій галузі, прагнення до постійного вдосконалення в ньому, любов до дітей, глибока переконаність у великій суспільній важливості фізичного виховання учнів, почуття обов'язку та відповідальності за доручену справу.

Сукупність цих мотивів активізує, інтегрує та спрямовує потенційні можливості особистості на формування педагогічних здібностей, спрямованості, характеру та майстерності вчителя.

Висновки. Отже, і саму педагогічну майстерність можна розглядати як властивість особистості, засновану на єдності наукових знань та методичного мистецтва при провідному значенні професійно значущих мотивів діяльності.

Усі види мотиваційних спонукань (інтереси, переконання, цілі, воля) є найважливішими чинниками формування здібностей.

Література

1. Асаулюк І., Каплінський В., Тетерук Р. Розвиток педагогічної майстерності як важливий напрямок загальнопедагогічної підготовки і становлення майбутнього вчителя фізичної культури. Українська полоністика. Випуск 23. Педагогічні дослідження. 2025. С. 160-167. https://doi.org/10.35433/2220-4555.23.2025.ped-1

2. Бочелюк В.Й., Черепєхіна О.А. Психологія спорту: навч. посіб. К.: Центр навч. літ., 2022. 224 с.

3. Гета А., Остапов А., Мороз О., Кравченко М. Психологія спорту як основа підвищення психічного стану спортсмена. Наукові інновації та передові технології. No 14(28). 2023. С. 1185-1194. https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14(28)-1185-1194

4. Магдисюк, Л. (2026). Вплив психотехнік та комунікації на розвиток особистості підлітків в період кризи. *Psychology travelogs*, (2), С. 248-258. ttps://doi.org/10.31891/pt-2026-2-22

5. Палагнюк Т., Ківерник О. Інноваційні технології як фактор формування здорового способу життя студенської молоді на заняттях з фізичної культури. (2024). *Physical culture and sport: scientific perspective*, *1*(1), 194-198. https://doi.org/10.31891/pcs.2024.1.30

6. Смолякова І.Д., Розенберг І.Л., Нечипорчук, Т.Г., Деркач А.В. (2023) Інтерактивні технології навчання студентів закладів вищої освіти з дисципліни фізичне виховання. Scientific research in the modern world. The 4th International scientific and practical conference: theses of the report, 9-11 february 2023 year, Toronto / Perfect Publishing, Toronto. P. 320–326.

7. Черненко С. О. Теорія і методика фізичного виховання : навчальний посібник : у 2 частинах. Краматорськ : ДДМА, 2022. Частина 2. 228 с.

References

1. Asauliuk I., Kaplinskyi V., Teteruk R. (2025). Evolutio peritiae paedagogicae ut pars magni momenti institutionis paedagogicae generalis atque formationis professionalis futuri magistri educationis physicae. [The development of pedagogical mastery as an important aspect of the general pedagogical training and professional formation of the future physical education teacher]. Polonistica Ucrainica. Fasciculus 23. Investigationes paedagogicae. P. 160-167. https://doi.org/10.35433/2220-4555.23.2025.ped-1 [in Ukrainian].

2. Bocheliuk V.Y., Cherepiekhina O.A. Psychologia athletica: subsidium studii. [Sports Psychology]. Kiovia : Centrum Litterarum Didacticarum. 2022. 224 p. [in Ukrainian].

3. Heta A., Ostapov A., Moroz O., Kravchenko M. (2023). Psychologia athletica fundamentum ad statum mentis athletae meliorandum. [Sports psychology as a foundation for enhancing an athlete's mental state]. Innovationes Scientiae et

Technologiae Provectae. Nr. 14(28), 2023, pp. 1185–1194. https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14(28)-1185-1194 [in Ukrainian].

4. Mahdysiuk, L. (2026). Vis rationum psychotechnicarum atque communicationis in progressionem indolis adulescentium tempore discriminis. [The impact of psychotechniques and communication on the personality development of adolescents during a crisis period]. *Psychology travelogs*, (2), P. 248-258. ttps://doi.org/10.31891/pt-2026-2-22 [in Ukrainian].

5. Palahniuk T., Kivernyk O. (2024). Technologiae novatoriae ut elementum ad rationem vivendi salubrem apud studiosos universitatis inter exercitationes corporis colendas formandam. [Innovative technologies as a factor in shaping a healthy lifestyle among university students based on physical education concepts]. Cultura corporis et ars athletica: prospectus scientificus, 1(1), 194-198. https://doi.org/10.31891/pcs.2024.1.30 [in Ukrainian].

6. Smoliakova I.D., Rozenberh I.L., Nechyporchuk T.H., Derkach A.V. (2023) Technologiae docendi interactivae pro studentibus educationis superioris in disciplina educationis physicae. [Interactive teaching technologies for higher education students in the discipline of physical education]. Scientific research in the modern world. The 4th International scientific and practical conference: theses of the report, 9-11 february 2023 year, Toronto / Perfect Publishing, Toronto. P. 320–326.

7. Chernenko S. O. Theoria et Methodologia Educationis Physicae : subsidium studii : in Partes Duas [Theory and Methodology of Physical Education]. Kramatorsk : DDMA, 2022. Pars II. 228 p. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції / Received 23.07.2026
Прийнята до друку / Accepted 07.08.2026
Опубліковано / Published 26.08.2026

DOI: https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2026.08(208).28

Сущенко Л. П.
докторка педагогічних наук, професорка,
завідувачка кафедри фітнесу і адаптивного спорту
Українського державного університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ
https://orcid.org /0000-0002-2461-3739
Ладика П. І.
кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
завідувач кафедри теорії і методики олімпійського та професійного спорту
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль
https://orcid.org/0000-0003-1721-7196
Філатова З. І.,
доцентка, кандидатка педагогічних наук,
доцентка кафедри фітнесу і адаптивного спорту
Українського державного університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ
https://orcid.org /0000-0002-6053-9601
Царенко К. В.
кандидатка педагогічних наук,
доцентка кафедри терапії та реабілітації
Запорізького національного університету, м. Запоріжжя
https://orcid.org/0000-0002-9228-8093
Джуринський П. Б.,
професор, доктор педагогічних наук,
завідувач кафедри фізичного виховання та спорту
Національного університету «Одеська політехніка», м. Одеса
https://orcid.org /0000-0003-3102-9124
Чустрак А. П.,
доцент, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри фізичного виховання та спорту
https://orcid.org / 0000-0001-5706-4505

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІМ МАГІСТРАМ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ З ОСНОВАМИ КОУЧИНГУ І МЕНТОРИНГУ

У статті акцентовано увагу на тому, що незважаючи на зростання наукового інтересу до проблем професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту, питання методики викладання фахових дисциплін із цілеспрямованим використанням технологій коучингу та менторингу ще не знайшли достатнього науково-методичного обґрунтування. Автори наголошують на тому, що існує потреба у створенні такої моделі освітнього процесу, яка забезпечувала б поєднання фундаментальної професійної підготовки, розвитку педагогічної майстерності, формування готовності до викладацької діяльності та безперервного професійного самовдосконалення.

Обґрунтовано доцільність інтеграції коучингового і менторингового підходів у процес професійної підготовки майбутніх магістрів фізичної культури і спорту. Визначено методологічні підходи (компетентнісний,